

POSTANOWIENIE

Dnia 9 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **G.M.**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej,
na posiedzeniu w dniu 9 października 2024 r.
wniosku obrońcy skazanego o podwyższenie wynagrodzenia
za pomoc prawną udzieloną skazanemu z urzędu,
przyznanego na mocy postanowienia Sądu Najwyższego
z dnia 2 lutego 2022 r., sygn. akt I KK 4/22,
na podstawie art. 626 § 2 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

podwyższyć wynagrodzenie zasądzone od Skarbu Państwa na rzecz adw. D.G. – Kancelaria Adwokacka w P. z sumy 442,80 (czterysta czterdzieści dwa złote i 80/100), w tym 23% VAT do kwoty 720 (siedemset dwadzieścia) złotych, w tym 23% VAT.

UZASADNIENIE

Postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 2022 r., sygn. akt I KK 4/22, zasądzono na rzecz adw. D.G. – Kancelaria Adwokacka w P. kwotę 442,80 złotych, w tym 23% VAT, za sporządzenie i wniesienie kasacji na korzyść skazanego jako jego obrońca ustanowiony z urzędu, na podstawie § 17 ust. 3 pkt 1 w zw. z § 4 ust. 1-3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów

nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (ówcześnie: t.j. Dz.U.2019.18). Pismem z dnia 4 września 2024 r. obrońca skazanego złożył wniosek o uzupełnienie ww. postanowienia w części dotyczącej wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną skazanemu z urzędu poprzez jego podwyższenie o kwotę 442,80 zł.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

W postanowieniu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 13 grudnia 2023 r., sygn. akt I KZP 5/23 (LEX nr 3644320), wyrażono potrzebę dokonywania rozproszonej kontroli konstytucyjności aktów podustawowych wskazując, że „stwierdzenie przez sąd niekonstytucyjności przepisów, na podstawie których orzeczono o kosztach pomocy prawnej świadczonej przez adwokata z urzędu, obliguje do odstąpienia od ich stosowania i umożliwia, w trybie przepisu art. 626 § 2 k.p.k., wydanie postanowienia uzupełniającego, z uwzględnieniem stawek należnych adwokatowi działającemu z wyboru”.

Podzielając powyższe zapatrywanie prawne i uznając konieczność zrównania w niniejszej sprawie stawki za sporządzenie i wniesienie kasacji przez obrońcę z urzędu ze stawką za tego rodzaju czynność odnoszącą się do obrońcy z wyboru, należało podwyższyć wynagrodzenie zasądzone na rzecz adw. D.S. z kwoty 442,80 zł, w tym 23% VAT, do sumy 720 zł, wynikającej z § 11 ust. 3 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (t.j. Dz.U.2023.1964), uwzględniając jednak już w tej kwocie wysokość należnego podatku VAT. Zasądzenie wynagrodzenia w oparciu o stawkę dla adwokata z wyboru powiększoną o kwotę podatku VAT na podstawie ówczynie obowiązującego Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu stanowiłoby bowiem nieuprawnione tym razem uprzywilejowanie adwokatów ustanowionych z urzędu wobec adwokatów z wyboru, którym stawki zasądza się bez ich powiększenia o kwotę należnego podatku VAT. Obrońca w swoim piśmie wnosił zresztą wprost, że podstawą jego wynagrodzenia powinny być przepisy Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie

opłat za czynności adwokackie, które nie przewidywały i również obecnie nie przewidują podwyższenia wynagrodzenia o należny podatek VAT. Nie jest przy tym uprawnione, by wynagrodzenie obrońcy ustalić w oparciu o obecnie obowiązujące przepisy regulujące wynagrodzenie obrońcy z urzędu, skoro nie mają one zastosowania do spraw, które zostały rozpoznane przed wejściem w życie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 maja 2024 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2024.763).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

WB

[ms]